

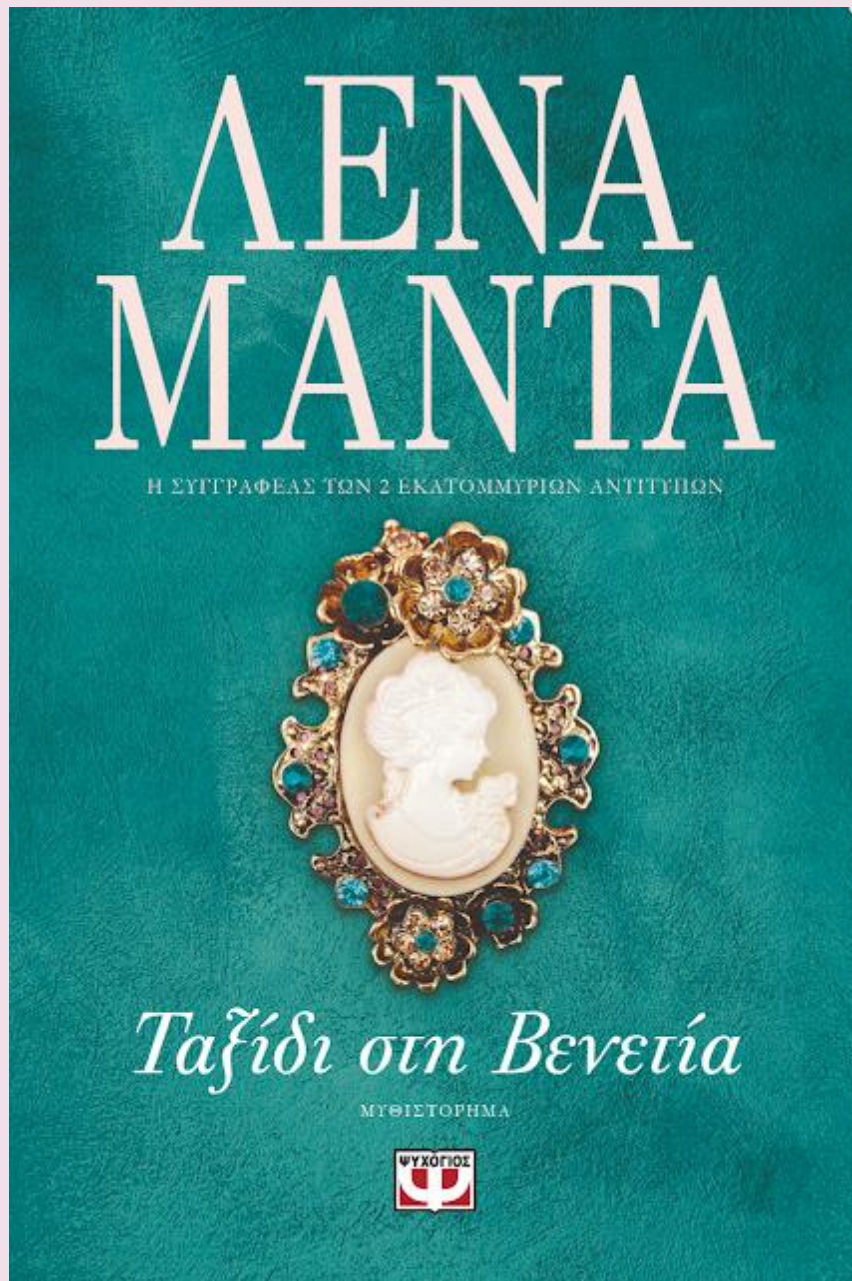
Δευτέρα, 13 Μαΐου 2019

Λένα Μαντά, Ταξίδι Στη Βενετία

Ταξίδι Στη Βενετία, Λένα Μάντα

Είδος Κοινωνικό

Δράμα Βαθμολογία 8,5/10

Εδώ και 12 χρόνια η Λένα Μαντά μετρά επιτυχίες ειδικότερα, μετά το "Σπίτι Δίπλα Στο Ποτάμι", που, από εγχώριο εκδοτικό φαινόμενο του 2006,

απέσπασε τιμητική πλακέτα από την amazon έχοντας ξεπεράσει εκεί τα 100.000 αντίτυπα. Σήμερα τα βιβλία της έχουν μεταφραστεί σε πολλές χώρες.

Το "Βαλς με 12 Θεούς" έχει μεταφραστεί στην Κίνα και τη Βουλγαρία.

Ο "Έρωτας Σα Βροχή" έχει κυκλοφορήσει σε Αλβανία και Ιταλία.

"Το Σπίτι Δίπλα Στο Ποτάμι" σε Ιταλία Ισπανία, Τουρκία, Αλβανία

και το "Γράμμα Από Χρυσό" σε Σερβία Ιταλία.

Παραταύτα, η Λένα Μαντά δεν επαναπαύεται στις δάφνες της, αλλά διαρκώς αναζητά νέους δημιουργικούς δρόμους με τα συγγραφικά της μέσα να ωριμάζουν, εμπλουτίζοντας τον μικρόκοσμό της. Η άοκνη έμπνευσή της φέτος μάς ταξιδεύει στη Βενετία.

...Τη γυναίκα ή την πόλη; Θα το ανακαλύψουμε μαζί

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Πηνελόπη, η Μάνια και η Ιφιγένεια ξεκινούν τη ζωή τους σε μια γειτονιά της Αθήνας.

Παρά το διαφορετικό τους οικογενειακό υπόβαθρο συνεκτικός κρίκος ανάμεσά τους στέκεται μια μυστηριώδης γυναίκα με ανεξιχνίαστο παρελθόν, που σαν "καλή νεράιδα" σημαδεύει τη μοίρα τους. Μια μοίρα σπαρμένη συναισθήματα πίκρες και απώλειες.

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

Μετά το υπαινικτικά αυτοβιογραφικό "Ζωή Σε Πόλεμο", η Λένα Μαντά επανέρχεται ξανά με ξεκάθαρη μυθοπλασία.

Το νέο μυθιστόρημα της Λένας Μαντά "*Ταξίδι Στη Βενετία*", παρά τους ρομαντικούς συνειρμούς που γεννά ο ταξιδιαρικός τίτλος του απέχει από τη συναισθηματική διάθεση που υπαινίσσεται. Δεν έχουμε δηλαδή κάποια κλασική ερωτική ιστορία. Αντιθέτως το "*Ταξίδι στη Βενετία*" αποτελεί μια δυνατή κοινωνική ιστορία με σαφή στοιχεία ρεαλισμού κι έντονα δραματικό χαρακτήρα, που διερευνά τα δαιδαλώδη περάσματα της γυναικείας ψυχής.

Το "*Ταξίδι Στη Βενετία*" μπορεί να χαρακτηριστεί σαν ένα πολυπρόσωπο και βαθιά ανθρώπινα βιβλίο, όπου κάθε σύγχρονη γυναίκα θα εντοπίσει οικείες καταστάσεις της σημερινής πραγματικότητας. Διαθέτει αυτό το συναρπαστικό στοιχείο της εναλλαγής προσώπων και καταστάσεων.

Ουσιαστικά, το "*Ταξίδι στη Βενετία*" συνιστά το οδοιπορικό τριών γυναικών στη σύγχρονη Ελλάδα και στην αναζήτηση της αυτογνωσίας και της οικογενειακής γαλήνης, μέσα από διαψεύσεις, λάθη, αλλά και μια ακλόνητη φιλία από αυτές που σημαδεύουν τη ζωή του ανθρώπου κ τον προάγουν.

Όπως δύο από τα πετυχημένα βιβλία της Λένας Μαντά "*Το Σπίτι Δίπλα Στο Ποτάμι*" και το "*Γράμμα Από Χρυσό*", έτσι και το "*Ταξίδι στη Βενετία*" ακολουθεί σπονδυλωτή δομή, συνδέοντας τρεις ετερόκλητες ιστορίες γύρω από έναν κοινό άξονα, που διακλαδίζεται σε πολλά φλας μπακ.

Στο "*Ποτάμι*" συνδετικός κρίκος 5 διαφορετικών γυναικών είναι το σπίτι του νόστου.

Στο "Γράμμα" ένα κόσμημα συνδέει τρεις γενιές και το πεπρωμένο του ελληνισμού της Πόλης.

Τώρα στο "Ταξίδι" το συνεκτικό αυτό στοιχείο είναι η...Βενετία, που προσλαμβάνει διπλό συμβολισμό και γίνεται καταφύγιο και προορισμό ζωής...

Το βιβλίο διαθέτει συμμετρία ξεκινώντας από ένα ονειρικό ταξίδι στη Βενετία για να εξακτινωθεί στις ιστορίες του και να επιστρέψει στην προσγείωση από το Ταξίδι.

Παρότι το βιβλίο, χρονικά τοποθετείται στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης, η έμφαση δε δίδεται στις κοινωνικοπολιτικές συνθήκες αλλά στα πρόσωπα, ιδίως στα 3 κορίτσια -παράμετρος η οποία θυμίζει αχνά *"Τα Χρόνια της Χαμένης Αθωότητας"* της Σόφης Θεοδωρίδου με 3 κοπέλες που επίσης ζουν την περίοδο αυτή βίους παράλληλους.

Ιφιγένεια, Πηνελόπη, Μάνια, λοιπόν, με την κεντρική φιγούρα της Βενετίας να απορροφά τους κραδασμούς της ταραχώδους ζωής τους:

Η θυσία, η πίστη σε πατροπαράδοτες αρχές και μια μετατόπιση τόνου για μια φύση αντίθεση, αντικομφορμίστρια και παράφορη, όσο απέρχεται η παλιά Ελλάδα...

Τρεις βασικές ιστορίες, που καθεμιά προσεγγίζει ένα διαφορετικό κοινωνικό θέμα το οποίο υπαινίσσεται και το όνομα της καθεμιάς. Διάχυτοι, λοιπόν, οι προβληματισμοί γύρω από τη θέση της Γυναίκας ως κόρης, συζύγου μάνας κι ερωμένης. Μέσα από τις γυναίκες αυτές προβάλλει η αγωνία της Μητρότητας, ο έρωτας, αλλά και η σκληρή ασθένεια γεγονός που πιθανόν να αποτυπώνει το ίδιο το βίωμα της συγγραφέως που πάλεψε κι έγινε θετικό παράδειγμα για πλήθος γυναικών ως

μαχήτρια αλλά και ως παραστάτιδα στον σύντροφο της ζωής της...

Επίσης συναντούμε τη θρησκοληψία πνιγηρή, διαβρωτική που αλλοιώνει το θρησκευτικό αίσθημα, παραμορφώνοντας το σε ένα αποκρουστικό σύμπλεγμα ενοχών.

Ακροθιγώς προσεγγίζονται όμως κ άλλα σημαντικά ζητήματα όπως οι ενδοοικογενειακές σχέσεις κ ειδικότερα το Διαζύγιο με τις οδυνηρές προεκτάσεις του όταν αγγίζουν μάλιστα τα όρια της παθολογίας. Ταυτόχρονα με συγκίνησε η παιδαγωγική ευαισθησία που η Λένα Μαντά έδειξε δια μέσου κάποιας ηρωίδας της στα πραγματικά θύματα ενός διαζυγίου που είναι τα παιδιά των χωρισμένων γονιών.

Παρουσιάζονται συμπεριφορές προς μίμηση αλλά κ προς αποφυγήν.

Νιώθω πως αυτό το κομμάτι προσφέρει πολύ χρήσιμα μηνύματα, υποδεικνύοντας εύστοχους κ ωφέλιμους χειρισμούς εκ μέρους των ενηλίκων στην εύθραυστη πραγματικότητα του διαζυγίου ώστε τα παιδιά να έχουν τις λιγότερες δυνατές απώλειες. Συνάμα όμως, στο Ταξίδι αυτό κυριαρχεί η Φιλία ως καταφυγή, παρηγοριά κ ελπίδα, στην πιο ευγενή εκδοχή της, με την αλήθεια κ τα μοιραία σκαμπανεβάσματά της.

Μέσα σε όλα, μια πινελιά νοσταλγίας κ αλλοτινής αρχοντιάς που την προσωποποιεί η παράξενη αρχόντισσα Βενετία, σε μια Ελλάδα που δεν υπάρχει πια.

Η Βενετία με την βαρύτιμη περηφάνεια της αστραποβολά στις σελίδες του βιβλίου σαν πολύτιμο, αρχαίο κόσμημα κ με τη ζακυνθινή της

αύρα, φαντάζει σαν ηρωίδα βγαλμένη από την πέννα του Γρηγόρη Ξενόπουλου.

Η παρουσία της καταπραυντική, η γοητεία της σαν παλιό κόκκινο κρασί, παρά το προσωπικό της δράμα ...Η Βενετία επιδρά ευεργετικά στις ζωές αυτών των τριών κοριτσιών με έναν τρόπο που μου έφερε στο νου την παρουσία της Αλεξάνδρας στη ζωή της *Ηρώς* ("*Ντάτα*", "*Όσο Αντέχει Η Ψυχή*"). Στη Βενετία, όμως, αυτό το μοτίβο εξελίσσεται με περισσότερη αληθοφάνεια και χωρίς τις γοητευτικές υπερβολές της υπέροχης, αλλά σίγουρα ακραίας *Ντάτα-Αλεξάνδρας*.

Η Βενετία μέσα από την πολυτάραχη ζωή της σαγηνεύει όπως η παραμυθένια πόλη της Ιταλίας, που, κρύβοντας γωνιές υγρασίας, σεργιανά τον επισκέπτη στον δικό της μύθο, πλημμυρισμένη στα χρώματα, ενόσο βυθίζεται.

Αντιστοίχως, κι η Βενετία βυθίστηκε στο δικό της σκοτάδι μέσα από τις δοκιμασίες της, αναδύθηκε όμως ξανά, σκορπώντας την ψυχική της ομορφιά, σε όποιον κατέφυγε στο κατώφλι της αλλά και στους ίδιους τους αναγνώστες.

Ομολογώ, ωστόσο, πως το καθεαυτό ταξίδι των τριών γυναικών στη Βενετία, δεν αποκτά κάποια ιδιαίτερη σημειολογία, ούτε επηρεάζει την πλοκή όπως ίσως προδικάζει ο τίτλος. Δεν υπάρχει κάποια ανατροπή ως προς αυτό, εντούτοις, ο κύκλος των τριών γυναικών ολοκληρώνεται αρκετά ομαλά.

Ωστόσο, το "*Ταξίδι στη Βενετία*" είναι ένα δυνατό κοινωνικό βιβλίο που θα σεργιανήσει τον αναγνώστη όχι μόνο στη χώρα των Δόγηδων αλλά κυρίως στα άδυτα της γυναικείας ψυχής.